

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel LX.

ZATERDAG den 2den NOVEMBER 1872.

N°. 44.

Uit het Publicatie-Blad N°. 25, 1872.

BESLUIT,

van den 22 October 1872 No. 608,

houdende bekendmaking van de wyziging der artikels 4 en 7 van de Instructie ter uitvoering der tusschen de Nederlandsche en Deutsche Post-administratiën gemaakte schikkingen omtrent de regtstreek-sche uitwisseling van brieven, gedrukte stukken en monsters van koopwaren tusschen de Post-administratie van Curaçao en die van Duitschland.

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Gelezen eene missive dd. 27 September jl. Lett. B No. 1/161 van den Heer Minister van Koloniën, ten geleide strekkende eener wyziging van de artikelen 4 en 7 der Instructie ter uitvoering van de tusschen de Nederlandsche en Deutsche Post-administratiën gemaakte schikkingen omtrent de regtstreek-sche uitwisseling van brieven, gedrukte stukken en monsters van koopwaren tusschen de Post-administratie van Curaçao en die van Duitschland, opgenomen in het Publicatie-blad van 1871 No. 24; luidende bedoelde wyziging als volgt:

Afschrift.

Art. 4.

Het enkel port, zowel der gefrankeerde als ongefrankeerde brieven die tusschen Curaçao en Duitschland en Oostenryk gewisseld

worden bedraagt 20 cent of 3 zilvergros per 15 grammen of gedeelte van 15 grammen.

Het Nederlandsche aandeel in het bovengemelde port bedraagt 4 cent of $\frac{2}{3}$ zilvergros, terwyl het overblyvende gedeelte van 16 cent of $2\frac{1}{3}$ zilvergros het aandeel der Deutsche administratie uitmaakt.

Art. 7.

De nieuwspapieren en alle andere gedrukte stukken, mitsgaders de monsters of stalen van koopwaren, bestemd voor Duitschland en Oostenryk mits zoodanig ingepakt dat de inhoud gemakelyk kan worden onderzocht, zyn aan eene gedwongene frankering van 6 cent voor elke 50 grammen of gedeelte van 50 grammen onderworpen, waarvan 4 cent aan de Deutsche postadministratie wordt te goed gedaan.

Gedrukte stukken en monsters, die ongefrankeerd of ontoereikend gefrankeerd ter post zyn bezorgd, worden met het volle briefport belast, na aftrek evenwel van de waarde der gebezigde postzegels.

Gezien de voorschreven Instructie (P. B. van 1871 No. 24.)

Heeft goedgevonden en besloten:

- 1°. Bedoelde wyziging door plaatsing van extract van dit Besluit in het Publicatie-blad algemeen bekend te maken.
- 2°. enz.

H. F. G. WAGNER.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

Uitgegeven den 24 October 1872.
De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

UITVOER VAN LEVENSMIDDELEN.

Naar aanleiding van de wanbegrippen, onlangs in een vergadering van werklieden hier ter stede verkondigd, heeft de *Vriend van Armen en Ryken* onder zyne één centsblaadjes een uitmuntend woord gesproken over de vraag: *Moet de Regeering, by de duurte der levensmiddelen, den uitvoer daarvan bemoeilyken of verbieden?* Wy ontleenen aan dat goedge-schreven opstel, dat wy in handen van al onze werklieden wenschen, het volgende:

“Er zullen onder de toehoorders echter zeer waarschyntlyk velen geweest zyn, die moeielyk een glimlach hebben kunnen onderdrukken, toen de geleerde spreker zeide, dat men door dit verbod van of die bemoeilyking door hooge rechten op den uitvoer den vryen handel niet moest belemmeren, iets wat zowat hetzelfde is als te zeggen: “bind dien man handen en voeten en laat hem dan vry loopen.” Anderen zullen wellicht met verbazing uit den mond van den spreker vernomen hebben, dat 10 jaren geleden de uitvoer der Nederlandsche landbouwproducten zoo goed als *nul* was, daar in de door de regeering uitgegeven handelsstatistiek vermeld wordt, dat in 1862 zyu uitgevoerd uit Nederland: 135,000 runderen, 256,325 schapen en lammeren, 88,371 varkens, 15 $\frac{1}{2}$ miljoen kilo boter, 20 $\frac{1}{2}$ miljoen kilo kaas, enz., enz.; 't is wel wat kras om zulk een uitvoer byna *nul* te noemen. Geeft dit geen hoogen dunk van de staathuishoudkundige en statistische kennis van dien woordvoerder de “Internationale”, men krygt van haar ook geen hoogen dunk wat de staatkundige kennis betreft, althans wat aangaat de Amsterdamsche leden, die zich op Zondag 25 Augustus in optocht naar des Burgemeesters woning hebben begeven, om by hem aan te dringen op *verbod* van uitvoer en *gebod* aan de huisheeren om de woningen tegen lagen prys te verhuren. Hoe kan zulks in het hoofd opkomen van mannen, die aandringen op een algemeen stemrecht en dus de allereerste beginselen van Nederlandsch staatsrecht behooren te kennen! Ieder kan en moest toch weten, dat de Burgemeester, met den besten wil ter wereld, geheel onmachtig is om aan die wenschen te voldoen. 't Zou er al heel raar toegaan, als de burgemeesters die macht hadden. Dan konden de burgervaders van andere plaatsen wel eens zeggen: wy verbieden den uitvoer van aardappelen naar Amsterdam; andere konden dien van vee, van groenten, van visch, enz. verbieden; en in Amsterdam zou bepaald hongersnood komen. Zulke tyden zyn er geweest, by voorbeeld toen te Hoorn overvloed van graan was, terwyl in Amsterdam hongersnood heerschte, maar te

Hoorn de uitvoer verboden werd; en zoo ook is het meermalen gebeurd, dat de graanpakhuizen te Amsterdam goed voorzien waren, maar Burgemeesters en Wethouders den uitvoer naar andere steden van Nederland, waar gebrek was, tegengingen, om den graanprys te doen stygen. Gelukkig zyn die tyden voorby; men behoeft ze waarlyk niet terug te wenschen.

“Maar, zegt men misschien, wy verlangen geen verbod van uitvoer uit Amsterdam alleen maar uit geheel Nederland. Eilieve, wat hebt ge dan te maken met den Burgemeester; die heeft over geheel Nederland niets hoegenaamd te zeggen? Voor hetgeen gy verlangt is noodig een *wet* door den Koning en zyne verantwoordelyke Ministers, in overleg met den Raad van State en de beide Kamers der Staten-Generaal gemaakt; niemand hunner alleen kan die wet maken. Het staat nu ieder burger, hetzy alleen, hetzy in vereeniging met anderen, vry aan die machten schriftelyke verzoeken te richten, en dan moet men eerbiedig afwachten wat beslist wordt; maar voor optochten in massa moeten zy wel de ooren sluiten.”

Na de juiste opmerkingen, dat het vreemd is leden der *Internationale*, die alle volkeren broeders noemt, den vryen uitvoer naar alle landen te hooren bestryden, en dat de weelde, die men by den landbouwenden stand meent op te merken, by *alle* klassen wordt waargenomen ook in de steden, waar ook uitgaven voor nuttelooze en schadelijke zaken door alle klassen worden gedaan — gaat het blaadje aldus verder:

“Belangryker is de vraag: mag de regeering den landbouwer of veefokker door verbod of belemmering van den uitvoer in zyn bedryf beuadeelen? De producten, die hy ter markt brengt, vee, groenten, vruchten, zyn zyn eigendom; hy heeft die verkregen door arbeid, en veelal door zwaren arbeid, niet afgeteld by schoften en uren, maar zoo laag als de zon aan den hemel schynt en die vaak mislukt door storm en hagel-slag, door veeziekte en andere natuurrampen. Heeft hy nu geen recht, om het loon voor zyn arbeid te bepalen, te verkopen aan wie hy wil? Den handelaar, den fabrikant wordt dat recht toegekend; de werkmán, mag zyn loon bedingen, werken by wien hy wil, zelfs mag hy thans het werk staken op het voor den patroon meest ongeschikte oogenblik; dat *recht* heeft hy; maar den landbouwer, die toch ook werkmán is, zal men dit *recht* ontnemen? “Gelyke munniken, gelyke kappen.” Geen vryheid voor den een en dwang voor den ander. In Nederland vryheid voor allen.

“Maar gesteld eens, dat de regeering aan den onrechtvaardigen eisch toegaf, zou dan *werkelyk* de prys der levensmiddelen zoo sterk dalen? Voor het oogenblik misschien ja, maar in het vervolg niet. Dan zouden de landbouwproducten toch op onze markten voor ons te-waard blyven? Neen, zy zouden niet ter markt komen. Waar geen goede winst mede te behalen is, wordt niet aangekweekt en aangefokt. Het mag wel opgemerkt worden, dat ondanks den grooten uitvoer, ondanks de groote verliezen door de veeziekte, onze vee-stapel niet vermindert; dat by de hoogere prysen meer land bebouwd wordt; vele streken in ons land, die 30 jaren geleden niets opleverden dan heideplanten voor bezems, leveren thans graan. De hoogere prysen zyn hier weldadige prikkels geweest. Al de zoogenaamde beschermende bepalingen zy zyn belemmerende bepalingen. Doordat de Nederlandsche producten in onze Oost-Indiën door een hoog recht beschermd worden, dragen de Javanen duurder kleederen. Frankryk heeft nu door eene beasting op de Fransche grondstoffen den uitvoer daarvan naar Engeland belemmerd; de tyd zal leeren, of de Franschen zich nu zoo veel goedkooper zullen kleeden; maar zeker zal n Frankryk daardoor de arbeid verminderen. In Spanje en Portugal en meer andere lanlen, zoo gezegend ryk in producten, zoo uitmuntend gelegen voor den handel, is door eer aantal beschermende bepalingen, door hooge uit- en invoerrechten, de handel zoo goel als doodgeslagen. Belemmert men den uitvoer van levensmiddelen, de landbouwer zal e door verarmd worden, en de werkmán zal er ich niet ryker door zien.— De vrye handel verarmt de maatschappy niet, maar verrykt haer. Wilt gy een sterk sprekend bewys? Zie hier een paar handels-cyfers van de waarde van den Nederlandschen handel vóór de vry handels- en scheepvaartwetten van 1851, en in 1871, berekeud naar dezelfde prysen:

	Gemiddeld 1846—1850.	1871.
Algemeene invoer	f 56,059,816.	f 785,480,145.
Invoer tot verbruik	„ 16,477,361.	„ 586,769,272.
Algemeen uitvoer	„ 21,879,487.	„ 649,477,523.
Uitvoer uit het vrye verkeer	„ 16,944,881.	„ 460,481,827.
Doorvoer	„ 4,934,606.	„ 188,995,696.

“En aan wie kon nu die kapitale vermeerdering in die 20 jaren ten goede? Aan ieder.

een : aan den schipper, den handelaar, den fabrikant, den landbouwer, den winkelier met hunne knechts en bedienden. 't Ligt te zeer voor de hand, om er verder over te spreken.

“Onder de vele redenceringen hoorden wy, by den zondagsopocht naar den Burgemeester, een werkman, die in 't geheel, ook in andere opzichten, den bal niet missloeg, zeggen:— “Als de regeering den uitvoer verbiedt, dan krygen wy bepaald oorlog met den Engelschman!” Nu zou het nog te bezien staan, of die oorlog zou aangedaan worden met kanonnen en kogels, maar onze zoo noodige goede verstandhouding met het buitenland zou er niet door verbeteren; en onder de oorzaken van de vroegere oorlogen behoorden ook de belemmeringen, die men elkander by handel en scheepvaart in den weg legde. Als de volken elkander noodig hebben, besluiten zy zoo licht niet om oorlog te voeren. Hadden Engeland en Noord-Amerika niet zulke groote wederzydsche belangen, wellicht had men de beslissing van het Alabama-geschil niet opgedragen, zooals nu is geschied, aan onpartydige scheidsrechters, maar het kanon laten beslissen. En: “leer om leer.” Verbod de Nederlandsche regeering den uitvoer van vee en visch en groenten en vruchten, andere regeeringen zouden verbieden den uitvoer naar Nederland van steenkolen, metalen, hout, steen, wol, katoen en duizend andere zaken meer, die ons land niet voortbrengt en die wy toch onmogelyk kunnen missen. Ieder herinnert zich nog in welke groote verlegenheid wy kwamen, toen in 1870, by den oorlog met Frankryk, Duitschland den uitvoer van steenkolen naar Nederland verbod. By gebrek van aanvoer van die duizenden behoeften zou de arbeid in vele fabrieken en werkplaatsen wel moeten gestaakt worden, en wat dan? En niet alleen hebben wy die bouwstoffen, enz. noodig, maar ook zeer vele, en wel de eerste, levensbehoeften. Zie maar eens. In 1871 zyn in Nederland meer ingevoerd dan uitgevoerd, en dus hier verbruikt:

hectoliter (mud).	kilo.
1,283,937 tarwe	15,291,658 gepelde en gebroken graan.

3,568,417 rogge	27,158,112 tarwemeel.
794,330 gerst	1,312,112 roggemeel.
31,279 erwten	8,721,438 ryst (ongepeld).

en nog honderde andere voedingsmiddelen: koffie, thee, suiker, enz. Waar moest het heen, als men ons die behoeften onthield? En zeker zou de werkman zoo rustig zyn pypje niet kunnen rooken, als het buitenland den invoer van tabak, waarvan wy zoo ongeveer 20 miljoen kilo jaarlyks gebruiken, staakte.

“Neen, en nogmaals neen, geen belemmering van den vryen handel. Zelfs daar, waar al te sterke uitvoer schaarschte in de eerste levensbehoeften doet ontstaan, is het de vrye handel, die dit gebrek op de natuurlykste wyze herstelt. Wy zyn wel een volk, dat landbouwproducten voortbrengt, maar wy zyn niet het eenige volk, en de aarde is ryk en groot genoeg, dan dat het noodig zou zyn, dat wy ons, ter wille van wien ook, een monopolie van verbruik onzer producten zouden toe-eigenen.”

Mocht zulke gezonde volksliteratuur toch algemeene verspreiding vinden! Zy bevat het beste hulpmiddel tot bestryding van de dwaalbegrippen, die omtrent de maatschappelyke toestanden aan het volk worden voorgehouden.—*Alg. Handelsblad.*

GEMENGDE BERICHTEN.

— De *London Gazette* bevat een lyvig document (byna 250 pagina's groot), waarin sir Alexander Cockburn de redenen omschryft, welke hem belet hebben het vonnis van het scheidsgerecht van Genève te zake de zoogenaamde Alabamaquaestie mele te onderteekenen. Een belangryk gedeelte van dit betoog is gewyd aan eene vergelyking tusschen de houding der Vereenigde Staten van Noord-Amerika en die van Groot-Brittannië, als onzydige mogendheid; deze vergelyking valt niet ten voordeele der eerstgenoemde uit. Sir Alexander Cockburn gaat uit van de volgende stelling: geene onzydige regeering, die niets liever verlangt dan eerlyk hare verplichtingen te vervullen, kan verantwoordelyk worden gesteld voor een dwalen in oordeel; noch voor eene weigering om beslag te leggen op een schip, zoolang wettig bewys tot blyking van zulk een beslaglegging niet geleerd is; noch voor dwalingen in het oordeel an ondergeschikte ambtenaren; vooral niet wanneer die beambten op een grooten afstand hune betrekking waarnemen en niet onder de onmiddelyke bevelen der regeering staan. Het onderzoek dezer stelling brengt sir Alexander ten opzichte van de Florida tot de slotsom, dat de Britsche regeering geen genoegzaam bewys had, om zich gemachtigd te rekenen tot het aanhouden van dien bodem. Met betrekking tot de Alabama, beaamt sir Alexander Cockburn ten volle Eu-

geland's schuld, in zoover, dat door de regeering in dit geval eene gepaste waakzaamheid niet werd in acht genomen; meer in het byzonder werpt hy blaam op de betrokken overheden te Liverpool, die niet tydig by den scheepbouwmeester Laird onderzoek deden naar de bestemming van 't schip. Het laten ontsnappen van de Alabama was derhalve een misslag: en een zoodanige misslag, die wettige aansprakelykheid wegens hare gevolgen moest na zich sleepen. Wat daarentegen betreft de Shenandoah, omtrent welk schip het scheidsgerecht mede de Britsche regeering schuldig verklaarde aan gebrek aan gepaste waakzaamheid, omdat den bevelhebber van dien bodem den tyd werd gelaten tot 't aanwerven van eene bemanning op Engelsch grondgebied, verklaart sir Alexander, dat eene regeering niet aansprakelyk kan geacht worden tot schadevergoeding, omdat het aan een aantal personen gelukte om, ondanks de voorzorgsmaatregelen van de politie, zich tersluik aan boord te begeven van een oorlogvoerend vaartuig. Met kracht wordt de betichting van de zyde der Vereenigde Staten bestreden, dat Groot-Brittannië gedurende den burgeroorlog willens en wetens vyandig jegens de noordelyken is gezind geweest. O. a. wordt gewezen op het feit, dat, gedurende den geheelen Amerikaanschen burgeroorlog, slechts twee in Groot-Brittannië gebouwde schepen in dienst geraakten van de zuidelyken; terwyl vier, tot dat doel in aanbouw zynde schepen in beslag werden genomen; voorts dat slechts vier koopvaardyschepen, ongeschikt tot oorlogvoeren, in Engeland door de zuidelyken werden gekocht, ten einde ze te vertimmeren en te wapenen buiten Engelsch grondgebied. Dit feit alleen wordt geacht genoegzaam de bewering te logenstraffen, dat Engeland “de marinewerf van de Geconfedereerde Staten” is geweest. Ten slotte wordt de hoop te kennen gegeven, dat de beslissing van het Geneefsche scheidsgerecht door Groot-Brittannië met de onderwerping en den eerbied zal worden aangenomen, verschuldigd aan de vierschaar, met welke beslissing het vooraf verklaard heeft genoeg te zullen nemen.

— Gelyk den 16 Sept. is medegedeeld, is met de eigenaars van steenkolenmynen in Pas de Calais een contract gesloten voor de levering van steenkolen aan Engeland en wordt uit Duinkerken aan *Daily News* gemeld, dat dit contract loopt over eene hoeveelheid van 250,000 ton. Reeds is met de verzending een begin gemaakt. Dit feit verdient, als eerste voorbeeld van kolenuitvoer uit Frankryk naar Engeland, byzonder de aandacht. Immers, het is nog geen twaalf jaren geleden, dat de Fransche regeering meende een politieke zegepraal behaald te hebben toen zy in een afzonderlyk verdrag Engeland tot de verbintenis had overgehaald, om den kolenuitvoer naar Frankryk niet te staken. Ook verdient het de aandacht, dat de Franschen in staat zyn steenkolen uit te voeren, ofschoon vroeger de verkryging van het steenkolenbekken van Saarbrücken byna voor Frankryk als eene levensquaestie werd beschouwd.

— Naar de te Londen verschynende *Architect* meldt, is door de heeren J. T. B. Poater & Co., aldaar, een toestel uitgedacht en vervaardigd, waardoor gasverlichting aan boord van schepen mogelyk is gemaakt en dat reeds aan boord van een der nieuwe booten van de White Star-Maatschappy, welke tusschen Liverpool en New-York varen, met den besten uitslag is toegepast.

— *Daily News* meldt uit een particulier telegram, den 18 Sept. uit Bombay verzonden, dat te Zanzibar brieven van dr. Livingstone zyn aangekomen, gedagteekend 2 July 1872; hy bevond zich nog te Unyamembe, in het genot eener goede gezondheid en wachtte op de aankomst der tweede expeditie van Stanley.

— Volgens mededeeling van het statistisch genootschap te Parys, telt deze stad thans 1,749,380 zielen, tegen 1,799,980 in 1866.— In zes jaren tyds is derhalve het getal inwoners met 50,000 verminderd.

— De officieuse *Bien public* zegt in een speciaal artikel, dat alle geruchten betreffende den terugkeer van de Nationale Vergadering naar Parys, de vorming van een vice-presidentschap en andere constitutioneele vraagstukken meer, of voorbarig of uit de lucht gegrepen zyn. Op dit oogenblik, zegt het blad, houdt de regeering zich hoofdzakelyk bezig met de herziening van het Engelsche handelsverdrag. De byzonderheden, door een Britsche courant over het nieuwe ontwerp-verdrag medegedeeld, schynen juist te zyn.

— Tusschen Frankryk en Italië is, naar men verneemt, een conflict ontstaan over geldquaestien. De Italiaansche regeering eischt van de Fransche de betaling eener som van 500,000 franken, die haar nog zouden toeko-

men uit de dagen der aanhechting van Nizza en Savoye. Laatstgenoemde schynt deze pretentie niet te loochenen, maar zy stelt eene tegenvordering en vraagt restitutie eener som van 450,000 franken. De Fransche regeering beweert dit bedrag voor Italië's rekening in pensioenen te hebben uitbetaald aan belanghebbenden by de in het schiereiland opgeheven kloosters. Italië echter ontkent daartoe vergunning te hebben gegeven. Frankryk, zegt het, heeft hier geheel eigenmachtig gehandeld. Derhalve erkent het de geldigheid der tegenvordering geenszins.

— Volgens berichten uit Toulon, bestaat er by de regeering plan, om het bagno aldaar op te heffen. De bewoners dier strafinrichting zouden deels naar Cayenne deels naar Nieuw Kaledonië worden overgebracht. Het plan van opheffing bestaat trouwens sedert langen tyd, zonder ooit tot rypheld te zyn gekomen.

— De gezondheidstoestand van Rochefort wordt dagelyks slechter, zyn vrienden hebben opnieuw een verzoekschrift tot den president der Republiek gericht, waarin op vermindering van straf wordt aangedrongen. De heer Thiers heeft het verzoek aan de commissie van gratie doen toekomen, die juist dezer dagen hare werkzaamheden heeft hervat.

— Volgens officieele opgaven heeft het Duitse ryk in het buitenland thans 10 consulgeneraal, 309 consuls, 150 vice consuls en 62 consulaire agenten, een totaal vormende van 531 ambtenaren. Onder hen zyn als kanseliers, secretarissen en andere officieele ambtenaren werkzaam 110 personen, wier bezoldiging insgelyk uit de ryksschatkist wordt gekweten. Hierdoor klimt het aantal van het consulaire personeel tot 641.

Bovendien moeten vele nieuwe benoemingen plaats hebben in Frankryk, waar tot heden slechts vier plaatsen zyn bezet, namelyk Havre, Bordeaux, Marseille en Nizza. Het aantal ambtenaren zal door de aanvullingen in Frankryk nog met ruim 100 personen stygen.

In geen enkel land zyn zoovele consulaten als in Groot-Brittannië, namelyk 66; buitendien treft men in de Engelsche koloniën er 54 aan. Dan volgt Zweden en Noorwegen met 59. Met Turkye, de Levant en andere Turksche provinciën is het handelsverkeer vry levendig, zoodat het aantal consulaten aldaar klimt tot 48; in Rusland zyn er 37, Italië 31, Spanje 30 en in de Spaansche bezittingen 16, Noord-Amerika 22, Brazilië 20, Denemarken 19, Mexico 16, Nederland 14 en 6 in de overzeesche bezittingen. In de overige staten van Europa, zoomede in andere landen buiten Europa gelegen, is het getal consuls geringer dan in de opgenoemde staten. Maar dit mag als zeker worden beschouwd, dat geen staat ter wereld is veronachtzaamd, indien Duitschland daarmede in handelsbetrekkingen staat of indien Duitsche schepen eenig oord aandoen.

— De koning Oscar II heeft den 19 Sept. eene proclamatie betreffende zyne aanvaarding der regeering uitgevaardigd, waarin hy, na de aankondiging van het onverwachte overlyden van zynen broeder, het volgende zegt:

“Met deze boodschap, welke in iedere woning binnen de grenzen van deze beide ryken droefheid en rouw zal verbreiden, is onze eerste koninklyke groete aan u gedaan; en wel moogt ge treuren en klagen by het heengaan van eenen Koning, die in de uitoefening van zyne verhevene roeping onvermoeid streefde naar de verwezenlyking van zyne leus: “Op de wet moet het land gevestigd worden.””

“In de vaste overtuiging, dat het aan de wet ondergeschikte koningschap de krachtadigste waarborg van burgerlyke vryheid en orde is, voldeed hy gaarne aan de rechtmatige wenschen van zyn volk, gelyk zy door deszelfs wettige vertegenwoordigers uitgedrukt werden.

“Daar eene verandering in de grondslagen, naar welke Zwedens volksvertegenwoordigers voorheen verkozen waren geworden, met eene meer en meer onmiskenbare eenstemmigheid door hen gewenscht en verlangd werd, nam hy zelf deze voor het land zoo gewichtige aangelegenheid in de hand en bracht ze tot eene lang verbeide oplossing.

“Onvermoeid, gelyk onze overleden vader Oscar I, in het menschlievende streven naar verbetering der strafwetgeving en der strafgevangnissen, bekroonde hy dit groote werk door de uitvaardiging van een strafwetboek, in alle hoofdbeginselen beantwoordende aan het veredelde rechtsbewustzyn van den nieuwen tyd.

“Grootmoedig en vriendelyk, won hy overal aller harten en had hy een open oor, een open hart en eene opene hand voor alle bekomernis en leed, ook van den geringsten zyner onderdanen.

“De plaats, welke de in den bloei des man-

nelyken leeftyds overledene verlaten heeft hebben wy thans ingenomen, daar wy, na het afleggen van de koninklyke gelofte, overeenkomstig de bestaande grondwetten en ryksakten de regeering der vereenigde ryken aavaard hebben.

“Terwyl wy Gods genadige en almachtige bescherming over ons volk inroepen, is het ons onveranderlyk voornemen, onze koninklyke plichten tot heil des vaderlands en voor het geluk des volks getrouw te vervullen, en wy koesteren het vaste vertrouwen dat wy daarby door het Zweedsche volk met liefde en trouw ondersteund zullen worden. Dan zal ook God aan ons oprecht streven Zyn zegen schenken, en onze regeering vreedzaam en gelukkig doen zyn.

“Wy blyven u allen te gader met koninklyke gunst en genade steeds toegedaan en bevelen u in de heilige bescherming des Almachtigen Gods.”

— Don Carlos heeft een brief aan den Paus geschreven, waarin hy dezen om zyn zegen vraagt. De zegen zal hem, naar hy hoopt, de overwinning bezorgen by gelegenheid van den nieuwen aanval, dien hy thans gaat beproeven. Ook de clericale held Cathelineau, die op dit oogenblik bezig is den burgeroorlog te kweken in het rampzalige Spanje, heeft eene soort van manifest uitgevaardigd, welke lengte slechts geëvenaard wordt door zyne heftigheid. De koning van Spanje komt er daarin niet minder slecht af dan de Fransche Republiek.

— De 20ste September, de dag waarop Rome in 1870 door de Italiaansche troepen werd bezet, is in de hoofdstad van Italië door de bevolking met veel geestdrift gevierd. Officieel is deze gebeurtenis alleen herdacht door het lossen van het geschut en door eene wapenschouwing over het garnizoen, ditmaal niet op het Corso maar op een plein aan de andere zyde der stad. Het gemeentebestuur had geene officiele feestviering verordend, doch by aanklambiljetten aan de bevolking bekend gemaakt, dat het de viering van dezen dag geheel aan den vryen wil der ingezetenen overliet. Ook de Koning bevond zich dien dag, ten einde het Vaticaan geen aanstoot te geven, niet te Rome.

— De Spanjaarden naar Soeloo gezonden, is om onder voorgeven, dat zy een einde aan den zee-roof willen maken, zich voorgoed daar te vestigen, hetgeen het voorspel zou zyn om zich ook van Borneo's N. O. kust meester te maken, waarop de Spanjaarden reeds lang het oog gevestigd hebben. De Sultan, die naar het buitenland gevlucht is, zou een knaap zyn, die zich niet tegen de Balignani-roovers durft kanten.

Spanje zou in overeenstemming met Italië handelen en men zou het plan hebben gezamenlyk eene expeditie te ondernemen. Het Italiaansche fregat Vittore Pisani, thans te Singapore, zou daartoe moeten dienen. De commandant Racchia zou de toestemming van het Britsche gouvernement pogen te verkrygen, daar een tractaat zou bestaan, houdende dat op Borneo aan geene mogendheid grond zou worden afgestaan zonder de goedkeuring van Engeland. Indien Spanjaarden en Italianen echter vasten voet in de Solo-eilanden en op Borneo krygen, zou dit zeer nadeelig voor den handel van Labuan en ten gunste van Manilla zyn.

De Straits Times acht de zaak belangryk genoeg om er de aandacht van de Engelsche en Nederlandsche regeeringen op te vestigen.

— Uit Sakoen vertrekt binnen kort een gansche kolonie naar Noord-Amerika en wel naar den staat Michigan. Een particulier, een ondernemend man, heeft het plan gevormd om met 300 gezinnen naar de nieuwe wereld te vertrekken, ten einde aldaar een afzonderlyke kolonie te vormen. Om die reden worden handwerkslieden van verschillende vakken van nyverheid aangenomen. Onder sekere voorwaarden betaakt de ondernemer al de kosten, aan de overvaart, enz., verbonden, verschafft hy ter plaatse van hunne bestemming aangekomen, de noodige terreinen om te bouwen, land om te ontginnen, enz.

— Uit het rapport, door het departement van landbouw der Vereenigde Staten van Noord-Amerika openbaar gemaakt, betreffende de vooruitsichten naar de katenoogst, blykt, dat de opbrengst daarvan op 10 pCt. beneden het gemiddeld bedrag wordt geschat, maar dat de oogst toch ruimer zal zyn dan die van 1871.

BEKENDMAKING.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curacao den 25 October 1872.

BY Gouvernements besluit dd. 22 dezer maand No. 609, is de bestaande observatie-quarantaine voor schepen, komende van New-York, opgeheven en daarby tevens ingetrokken het besluit van 23 Augustus dj. No. 494, waarbij bepaald is, dat, zoolang de quarantaine maatregelen in werking zyn, vaartuigen, na zonsoudergang vóór de haven komende, niet vóór den volgenden morgen mogen binnenzeilen.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curacao den 31 October 1872.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gouverneur der Kolonie, wordt aan belanghebbenden bekend gemaakt, dat van en met den 1 tot en met den 16 November 1872, by de Administratie van financiën ter inzage zullen liggen de lysten der taxatie van huizen, geboüwen, plantagien en gronden, door de daartoe by Gouvernements besluit dd. 23 April dj. No. 245 benoemde Commissie opgemaakt en aan het Bestuur ingezonden, ten einde de voormelde belanghebbenden in staat kunnen geraken hunne bemerkningen daarop kennelyk te maken, ter plaatse nader aan te wyzen.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

GOUVERNEMENTS SECRETARIE.

Curacao den 1 November 1872.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 9 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 13½ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1874 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. B. MELLINK.

DE Pakket (Engelsche mail) zal op den 7 dezer vertrekken; tenzy de pakketschoener eerst na tien ure des voormiddags van den 7 dezer vertrekt, in welk geval de pakket op den 8 dezer zal vertrekken. De brievenzakken zullen op den vertrekdag des middags twaalf ure precies gesloten worden.

Curacao den 1 November 1872.
De Commis belast met de Post-directie,
J. F. K. VAN EPS.

Lyst van de ter Postery alhier liggende brieven, drukwerken, monsters en stalen, aangebragt gedurende de laatste acht dagen.

Brieven:

Joaquin Arocha, Anna Antonia, Manuel Aduanza, Eugenia Danjes, Lewis Horan, Rafael R. Hermosa, Rafael L. Iriarte, M. J. Jesusun, Jacob R. Mendez, José Trinidad Madrid, Gregorio Fidel Mendez, Moises H. Penso, Pablo Pichardo, José Pinedo, Moises Salas, O. Fajardo & Co.

Drukwerken enz.:
Manuel Ma. Quinteró.

Curacao den 1 November 1872.
De Commis belast met de Post-directie,
J. F. K. VAN EPS.

BUITENGEWONE VERGADERING van de leden der Spaar- en Beleenbank op Donderdag, den 21 November 1872, des avonds te half acht uur, in de bovensaal van het *Aspinwall Hotel*.

In deze Vergadering zal behandeld worden:

- 1°. het voorstel van den Heer Mr. Sol. C. Henriquez om wyziging te brengen in Art. 52 der Statuten;
- 2°. het voorstel van den Heer S. M. Lansberg inhoudende benoeming van vaste Commissarissen voor de dienstbeurten van 's Zaturdags avonds en verandering bringende in Art. 29 der Statuten.

Curacao den 31 October 1872.
De Secretaris,
J. P. FUHRING.

PIONEER MILL.

DE ondergeteekende heeft de eer hierby te berigten dat de pryzen van MAISMEEL van af heden zyn als volgt:

WITTE ..... à 73. — per schepel.
ZEMELEN ..... — 50 " "

Curacao den 1 November 1872.
JAMES F. WILLIAMS.

VRYMETSELAARS-LOGE DE VERGENOEGING te CURAÇAO.

AAN belanghebbenden wordt hierby bekend gemaakt, dat op den 30 October jl. de volgende tien aandeelen in de geldleening wegens den bouw van bovengemelde Loge zyn uitgeloot, te weten:

Nos. 2, 9, 24, 30, 50, 55, 67, 83, 145 en 214.

Curacao den 1 November 1872.
De Secretaris der Loge,
ESKILDSSEN.

AGENCIA COMERCIAL DE LOS EE. UU. DE VENEZUELA.

AVISO al Comercio de esta isla i a los Capitanes de buques que teniendo que ausentarme para la capital de los EE. UU. de Venezuela queda encargado de esta agencia el Señor MOISES SALAS despues de mi partida que será en el primer vapor que sale para La Guaira.

Curacao 1 Noviembre de 1872.
J. R. MENDEZ.

Al Público.

TENIENDO que ausentarme para ultramar el Señor HENDRIK EVERTSZ queda encargado de mis negocios durante mi ausencia.

Curacao 1 Noviembre de 1872.
J. R. MENDEZ.

Dienstbeurten by de Spaarbank.

Zaturdag den 2 November 1872.
Bestuurder de Heer H. I. SantCroos.
Commissarissen de Heeren O. Gorsira en en P. Gorsira.

CURACAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—October.

- 25 ven. bark Juanita, Cedeño, Pampata.
- ned. boot Johanna, Dammers, Bonaire.
- eng. schr. brik Curacao, Frankfurt, New York.
- „ schr. Joe Kelley, Plummer, Barcelona.
- 26 ven. „ Manuelita, Trocones, Pto. Cabello.
- ned. bark Calypso, Torbed, Bonaire.
- „ bark Minerva, Gomez, Aruba.
- „ bark Minerva, Olivet, Aruba.
- „ schr. Bella Petra, Gomez, Aruba.
- „ boot Dos hermanos, Rosario, Bonaire.
- „ schr. Cumarebo, Prince, Vela de Coro.
- 30 „ boot Johanna, Dammers, Bonaire.
- „ schr. Portefia, Ernst, Barcelona.
- „ bark Meteor, Boom, Bonaire.
- „ „ Calypso, Torbed, Bonaire.
- ven. „ Esplendor, Hart, Bonaire.
- ned. „ Pajaro, Calvo, Bonaire.
- ven. fal. Arrogancia, Lopez, Cumaná.
- 31 ned. bark Nicasia, Boezem, Bonaire.
- „ schr. Paq. de La Vela, Brito, V. de Coro.
- „ „ Telegrafo, Quast, Bonaire.
- „ „ Mary, Scholtz, Savanilla.

November.

- 1 „ boot Dos hermanos, Rosario, Bonaire.
- UITGEKLAARD.—October.
- 25 ned. bark Elvira, Thodé.
- 26 ven. „ Pajaro Vigilante, Briet.
- ned. schr. Brillante, Salzedo.
- „ boot Johanna, Dammers.
- „ schr. Elvira, Haseth.
- „ bark Calypso, Torbed.
- 27 „ schr. Trinidad, Alvares.
- 28 „ „ Nueva Clara, Kock.
- „ Anita, Curiel.
- ven. bark J. Macaya, Sanchez.
- „ „ Susana, Martyn.
- „ „ Venns, Paula.
- 29 ned. schr. Bella Petra, Gomez.
- „ bark Minerva, Olivet.
- „ boot Dos Hermanos, Rosario.
- „ bark Esperiencia, Hart.
- 30 ven. „ J. Trinidad, Benal.
- ned. schr. Dutch Princess, Gerst.
- ven. „ Susanet, Salva.
- ned. bark Pagaro, Calvo.
- „ schr. brik La Oreole, Spalokhaver.
- „ schr. Isabel, Husek.
- „ boot Johanna, Dammers.
- 31 ven. bark Esplendor, Hart.
- ned. schr. Reina del Mar, Arocha.
- „ „ Portefia, Ernst.
- sp. schr. brik Carlos, Garay.
- ned. bark Calypso, Torbed.
- November.
- 1 ned. schr. Amistad, Sasso.

By deze Courant behoort als Byvoegsel het Publicatie-Blad No. 26, 1872.

VERTROKKEN: Vrydag, den 26 Oct., naar Colon, het Stoomschip van de H. A. S. Maatschappy Teutonia, Kapitein Milo.

— Eenige byzonderheden uit het jaarlyksch rapport, door den Britschen postmeester-generaal openbaar gemaakt. Vóór de invoering van het penny portstelsel ten jare 1840, bedroeg het aantal postkantoren en brievenbussen in het Vereenigd Koninkryk nog geen vierde gedeelte van het tegenwoordig aantal (namelyk 20,000). In het jaar 1871 kwamen gemiddeld op elken bewoner van Engeland 33, Schotland 25 en Ierland 13 brieven. Daaronder zyn niet begrepen brieven, welke slechts proeven en monsters bevatten. Door deze cyfers, welke door andere met het postverkeer samenhangende nog nader bevestigd worden, kan men zich een vry juist denkbeeld maken van de verhouding, waarin Engeland, Schotland en Ierland, wat rykdom, verkeer, beschaving enz. betreft, tot elkander staan. Wat betreft de spaarkassen, welke aan de postkantoren verbonden zyn, komen in Engeland 1 op de 9, in Schotland 1 op de 13 en in Ierland 1 op de 50 inwoners voor, die daarin geld belegd hebben. In het jaar 1871 zyn 1300 nieuwe telegraafkantoren gevestigd. Men vindt dan ook den telegraaf overal, en eene byzondere afdeeling wordt steeds dáár gevestigd, vanwaar iets te melden valt. Gedurende de ziekte van den prins van Wallis, waren twee beambten eener zoodanige afdeeling dag en nacht in Sandringham House aanwezig, en op den dag van het dankfeest bevonden zy zich in de St. Paulskerk en gaven bericht van het feest.

— De werkstakingen, welke thans in Engeland plaats hebben, zyn de volgende: kleermakers en schoenmakers in Zuid Wallis, leidekkers te Leeds, schrynwerkers te Heywood, schoen- en laarzenmakers te Dundee, hangslotenmakers te Willenball, letterzetters te Preston (en voor een gedeelte ook de schoen- en laarzenmakers aldaar), steenkoolwerkers te Alfreton, kalksteengravers te Dudley, borstelmakers te Londen, stoelenmakers te Highwycote, wevers te Holmfirth, bakkers te Nottingham, steengravers te Wisham. De vakken, welke voorwaarden gesteld hebben, die echter nog niet zyn aangenomen, zyn de steenkoolwerkers in verschillende plaatsen; voorts de werklieden in het ledervak te Bermondsey-Londen, gereedschapmakers te Birmingham, enz.; ketelmakers in Zuid-Staffordshire, stokers aan den North-Britishspoorweg, timmerlieden en schrynwerkers te Brighton, Fransche polysters te Leeds; tabakspypenmakers te Manchester, doksjuwerlieden te Pembroke.

Thans dreigen ook de Londensche lantaarnopstekers met een *strike*. Zy klagen over het slaafsche van hun werkkring en over de gevaren, waaraan zy blootstaan, zoowel van weer en wind als van nachtelyke boosdoeners, "die het licht schuwen" en dus in den lantaarnopsteker een persoonlyken vyand zien! Wordt aan hunne eischen niet voldaan, dan (zeggen zy) zullen zy Londen "in dikke duisternis laten, zoo zeker als de lange avonden naderen." Gelukkig (meent *Daily News*) zou de Londensche huisvader, wanneer aan deze bedreiging gevolg wierd gegeven, van den nood eene deugd weten te maken, en zich niet schamen om zelf het straatlicht voor zyne woning te ontsteken.

— Het aantal landverhuizers uit het Vereenigd Koninkryk Groot-Brittannie heeft in het jaar 1871 252,435 bedragen, waaronder 102,452 Engelschen (0.45 pCt.), 19,232 Schotten (0.57 pCt.), 71,067 Ieren (1.31 pCt.) en 53,246 vreemdelingen. In het eerste vierdeeljaars van 1872 heeft het aantal landverhuizers 35,555 bedragen, zynde grooter dan over dit gedeelte van het jaar sedert 1866 ooit is geschied.

— Volgens de bestaande bepalingen houdt met den laatsten der maand Sept. de speelbank te Wiesbaden op, maar ter verhoeding der mogelyke onaangenaamheden onderstelt men, dat de bank het spel plotseling vóór 30 September zal staken. De gouden oogst gedurende den loop van dit seizoen, door de ondernemers der bank binnengehaald, mag buitengewoon ruim worden geheeten, want men berekent dat de uitdeeling niet minder dan 70 pCt. zal bedragen.

De "manschappen" der groene tafel gaan voor een groot gedeelte naar Monaco, alwaar de bestaande "batterijen" aanvankelyk tot de dubbele sterkte zullen worden opgevoerd. Men verneemt, dat de pachter der speelbank, de heer Blanc, het voornemen heeft opgevat, om in het volgende jaar de zaken te Monaco op een buitengewoon luisterryken voet te brengen.

Wat betreft de toekomst der stad Wiesbaden, daarop zal, naar men vreest, het staken van het spel een ongunstigen invloed uitoefenen. Vooral is men beducht over de naaste toekomst. In het aanstaande jaar heeft de internationale tentoonstelling te Weenen plaats en algemeen verwacht men een zeer nadeeligen invloed daarvan op het bezoek te Wiesbaden, hetwelk daarenboven uit de aanwezige fondsen niet in staat is alles te onderhouden hetgeen thans door de speelbank op zoo luisterryken voet tot stand is gebracht.

— Uit een opgaaf, van wege de Russische regering openbaar gemaakt, was het aantal mynen in Rusland gedurende 1870 in bewerking, (de mynen in Finland en Polen zyn hier niet medegerekend) als volgt: goudmynen 1126, platina 6, zilver 26, koper 71, yzer 1282 en zinkmynen 6; er is één kobalt- en één tinmyn; steenkolenmynen zyn er 193, metaalhoudende kiezelaarde 2, yzerchromium 9 en steenzoutmynen worden ten getale van 4 ontgonnen; men heeft 772 naphtabronnen.

In de mynen en in de fabrieken, welke de producten dier mynen bewerken, arbeiden 154,197 personen; in de goudmynen zyn werkzaam 69,186 personen, in de zoutwerken ongeveer 40,000, totaal 263,383 arbeiders. De gebezigde stoomwerktuigen, waterkracht, enz., vertegenwoordigen 56,255 paardekracht.

— Het is zeer wel mogelyk, zegt de *Bombay Gazette*, dat de oorzaken, die de pryzen der steenkolen in het moederland zoo hoog opdriyven, ten bate van Indië zullen komen. De Nizamsche kolenvelden, die in den laatsten tyd met niet veel yver zyn bearbeid, behooren door de eigenaars, als zy hun belang in het oog houden, met uitspanning te worden geëxploiteerd, evenals andere mynen in Indië. Want er is grond om aan te nemen, dat met Indische steenkolen goede zaken te maken zyn, zoolang de Engelsche per ton 36 sh. en hooger staan. Reeds heeft de Peninsular en Oriental stoombootmaatschappy 500 ton Indische kolen gekocht, om daarmede een proef op hare schepen te nemen.

— Toen de stad Metz door het Duitsche leger in 1870 werd bezet, hoopte men aldaar o. a. terug te vinden een prachtig en reusachtig stuk geschut, sedert 1799 een sieraad van het arsenaal dier vesting. Het bedoelde kanon, dat een lengte heeft van 15 voet en 25,000 lb. weegt, was in 1528 op last van den keurvorst van Trier vervaardigd. Met 189 andere stukken geschut werd het in 1799 door de Franschen op Ehrenbreitstein buit gemaakt en naar Metz vervoerd. Een opschrift, welk dat meesterstuk draagt, leert den beschouwer op wiens bevel het is vervaardigd, ook wie het heeft gegoten en dit laatste in deze voege: *Simon goss mich 1528*, hetgeen door de *Illustration* aldus wordt vertaald: *fondé par Simon Goss mich*.

— Te Londen staat een zeldzame wedstryd voor de deur. Londensche brievenbestellers zullen, in het byzyn van ieder nieuwsgierige of belanghebbende, een wedstryd houden. De mededingers zullen, met de brieven tasch op den rug, driehonderd yards moeten loopen, aan vyftig deuren kloppen en in de brievenbus van iedere deur een briefkaart werpen. Die dat in den kortsten tyd doet, is de winner.

BEKENDMAKING.

BY beschikking van het Hof van Justitie in de kolonie Curaçao van den 21 October 1872, goedgekeurd by Gouvernements besluit van den 25 October 1872 No. 621, is aan *Johannes Coenraad Faarup*, alhier woonachtig, op zyn verzoek venia ætatis of brieven van meerderjarig verklaring verleend.

Curaçao den 25 October 1872.

De Praktizyn van den verzoeker, J. G. STATIUS MULLER.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende voornemens zynde op wilde konynen, die hem veel nadeel aan zyne rankvruchten en moestuin toebrengen, te jagen, waarschuwt hy hierby een ieder, om, zonder zyne toestemming, hun vee op de gronden van de plantage DE HOOP niet te laten komen; noch, zonder zyne toestemming, door zyne gronden te gaan; zullende hy, noch degene, die voor hem jagen zal, aansprakelyk blyven voor schade of ongelukken, die daardoor kunnen veroorzaakt worden.

Curaçao den 18 October 1872.

W. C. GAERSTE.

TE KOOP

ter Bakkerij van J. F. Haaijen,

Scheepsbeschuit.

TE KOOP

ter dezer Drukkery,

Hollandsche, Fransche en Engelsche Wetenschappelyke werken, School- en Prentenboeken, Romans, enz., per de Kaapstad Packet ontvangen.

Op de plantages Valentyn en Asiento te koop **GOED PUTWATER,**

aan de bak tegen f 0.50 en in de stad te leveren tegen f 1.20 de boco.

Te koop á kontant, by August Muller,

ZEER SCHOON GROF ZOUT en

ROODE WYN by kisten van 50 en 26 flesschen en kisten van 50 halve flesschen; Madera wyn by kisten van 25 flesschen; Rhywnyn by kisten van 24 flesschen; Oude Rum by damejeanen; enz.

ROODMANGELSPARREN

te koop by AUGUST MULLER.

TE KOOP

ter dezer Drukkery,

WETBOEKEN EN REGLEMENTEN

VOOR DE KOLONIE CURAÇAO.

FYNE WHIST- en QUADRILLE-SPEELKAARTEN.

THIEME'S SCHOOLSCHRIFTEN.

Onderscheidene soorten PERRY'S STALEN PENNEN, GEKLEURD PAPIER

ter vervaardiging van bloemen en blaadje, HOLLANDSCHE PRENTENBOEKJES, ZWART, CARMIN, BLAAUW, VIOLET, COPIEER en OOST-INDISCH INKT.

Pildoras y Ungüento Holloway,

se encuentra por mayor y al detal en el almacén de

AGUSTIN BETHENCOURT.

PILLEN HOLLOWAY

Dadelyk by de hand.—Ieder weldenkend en edelmoedig mensch gevoelt eene natuurlyke deelneeming in de tegenwoordigheid van lyders; maar hoeveel zegenryker zoude dit medelyden zyn indien men hun de middelen tot verligting aan de hand kon doen. Professor Holloway biedt, een ieder de nimmer falende magt aan, om aldus eene wezenlyke dienst aan de lydende menschheid te bewyzen. Zyne edele middelen bereiken den zetel van iedere ziekte, hetzy die uitwendig is of verborgen in de duisterder schuilhoeken van het inwendige des ligchaams, waardoor zy de kwaal uitroeijen indien dit mogelyk is. Duidelyke en eenvoudige gedrukte ouderrigtingen, als een gids voor iederen lyder, ontwikkelen de pakjes dezer geneesmiddelen, wier vermaardheid zich niet alleen over Europa, maar over de geheele wereld uitstrekt.

De PILLEN worden verkocht in doosjes van 4 dozyn a f 1.—; van 12 dozyn a f 3.—; van 24 dozyn a f 4.50; van 64 dozyn a f 9.—; van 132 dozyn a f 18.—; van 208 doz. a f 27.—

De ZALF wordt verkocht in potjes van 1 once a f 1.—; van 3 oncen a f 3.—; van 6 oncen a f 4.50; van 16 oncen a f 10.—; van 33 oncen a f 18.—; van 52 oncen a f 27.—

Te bekomen by A. BETHENCOURT.

Gedrukt ter Drukkery van

A. L. S. MULLER &

C. J. & A. W. NEUMAN Fz.